

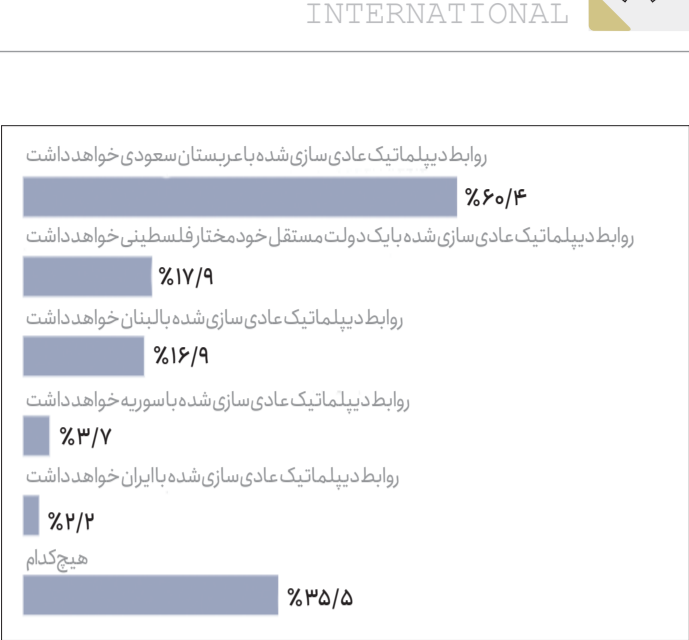
استفاده از ابزار نظامی برای الحاق تایوان به چین؟

آمریکا تایوان را به‌عنوان سکوی فشار به چین انتخاب کرده است که به واسطه آن، هم در نزدیکی چین حضور نظامی داشته باشد و هم جلوی رشد چین را بگیرد و روزه‌روز هم که چین قدرتش افزایش پیدا می‌کند، آمریکا فشارش بر این کشور از طریق تایوان بیشتر می‌شود. هنوز دایره فشارهای چین به تایوان در بعد سیاسی - اقتصادی تکمیل نشده است که بگوییم این فشارها پاسخ نداده و چین قصد دارد در آینده نزدیک وارد درگیری نظامی با تایوان شود. البته چین می‌خواهد با گفت‌وگو مسئله را با تایوان حل کند، مثل آنچه با انگلیس درباره هنگ‌کنگ انجام داد و کار به درگیری کشیده نشد. یک دسته در تایوان با نزدیک شدن به چین مخالف هستند، اما دسته‌ای دیگر موافق‌اند که به شکلی با چین پیوند بخورند. حکومت فعلی تایوان مخالف نزدیکی زیاد به چین است و نزدیکی به آمریکا را مورد تأکید دارد، اما به نظر می‌آید چین دیگر از این رفتار تایوان کلافه است. چین در عین حال بیکار ننشسته است و فشار به تایوان برای پذیرش حاکمیت چین بر خود را علاوه بر مسیر گفت‌وگو ادامه داده است. این فشار شامل فشارهای امنیتی، نظامی و اقتصادی شده است؛ هواپیماهای نظامی و نیروی دریایی چین بارها به مرزهای دریایی و هوایی تایوان وارد شده‌اند و وقتی هم تایوانی‌ها اعتراض کردند چین اعلام کرد که این‌ها آب‌های خود چین است. از طرفی چین شروع کرده به فشار اقتصادی به تایوان. در غیر این صورت تایوان باید فشار اقتصادی و سیاسی را تحمل کند. این در حالی است که آمریکا هم سعی دارد گروه طرفداران خودش در انتخابات تایوان رای بیاورند. لیکن چین برنمی‌تابد که تایوان برای سال‌های طولانی مستقل بماند یا ایده‌اش مبنی بر اینکه تایوان مثل هنگ‌کنگ جدیدی شکل گیرد، محقق نشود. اگر عرصه برای تحقق این هدف فراهم نشود چین حتماً از طریق یک غافلگیری نظامی و جنگ، تایوان را تصرف می‌کند. بعید است در سال ۲۰۲۴ این اتفاق بیفتد، چون چین هم به لحاظ اقتصادی آمادگی وارد شدن به یک درگیری نظامی در مرزهایش را ندارد. اما نزدیکی آمریکا و تایوان به حداکثر رسیده است و این مسئله چین را بیشتر عصبانی می‌کند.

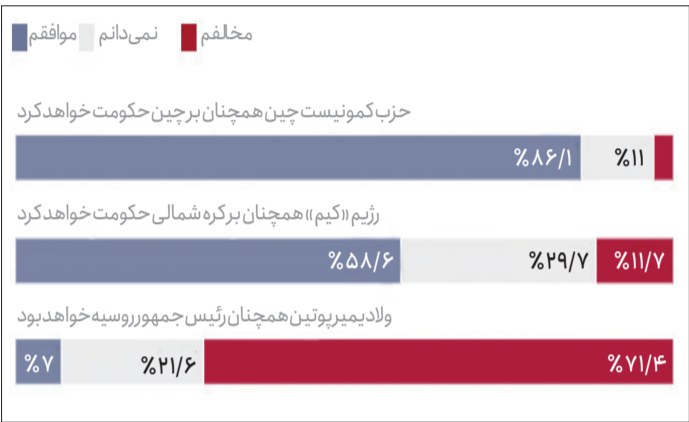
از سویی تایوان تمام امیدش الان به آمریکااست که اگر درگیری رخ دهد از آن حمایت کند. اولویت اول چین توسعه اقتصاد خودش است، از این رو تلاش دارد کاری نکند درگیری ایجاد شود که به نوعی اروپا و آمریکا هم تحریک شوند.

چین از سوی آمریکا تحریم است؛ تحریم‌های چین از آنچه درباره روسیه در دو سال گذشته اتفاق افتاده، کمتر نیست، هرگونه درگیری برای چین ممکن است اقتصاد این کشور و برنامه بلندمدتش را تغییر دهد، از این رو خیلی محتاطانه در قبال تایوان برخورد می‌کند. معتقدم آنها از مسیر گفت‌وگو وارد می‌شوند و همین روند را پیش می‌گیرند. چین سعی دارد آرام آرام از هوا، دریا و خاک به تایوان نزدیک شود و این مسئله را عادی‌سازی کند تا گفت‌وگوهای الحاق نتیجه دهد، اما اگر این روند پاسخ ندهد ممکن است وارد حرکت نظامی شود. چین برای اقدام نظامی احتمالی با تایوان باید قدرت اقتصادی‌اش را تضمین کند و باید با کشورهای حوزه خلیج‌فارس برای تأمین نفت در صورت وقوع جنگ هماهنگ شود و شاید یکی از دلایل نزدیکی چین به کشورهای حوزه خلیج‌فارس در چند سال اخیر این نگاه بلندمدت باشد.

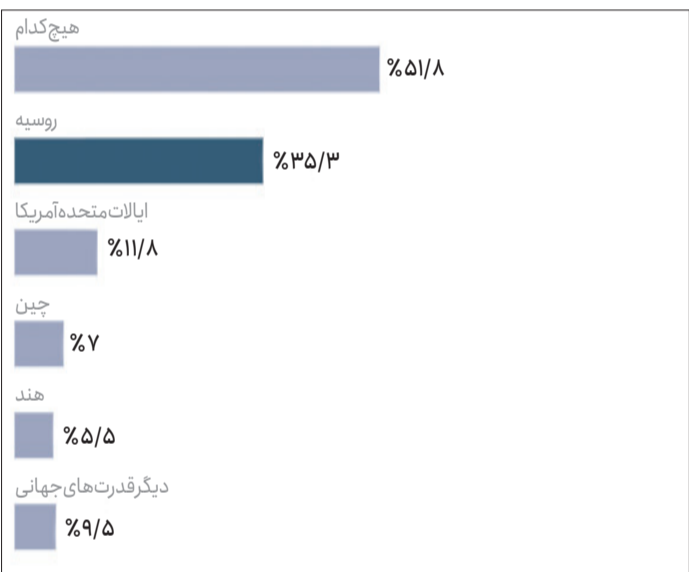
به نظر هنوز فشارهای چین به تایوان در بُعد سیاسی و اقتصادی تکمیل نشده است و تلاش دارد فشار دریایی و هوایی علیه تایوان را نیز تکمیل کند. از این رو زود است بگوییم که چین در آینده نزدیک بخواهد وارد درگیری نظامی با تایوان شود. از طرفی چینی‌ها این قول را به تایوان داده‌اند که نمی‌خواهیم چیزی در تایوان عوض شود به این معنا که آنها تحت حاکمیت چین خواهند بود، اما استقلال عمل‌هایی را به‌ویژه در حوزه اقتصادی خواهند داشت.

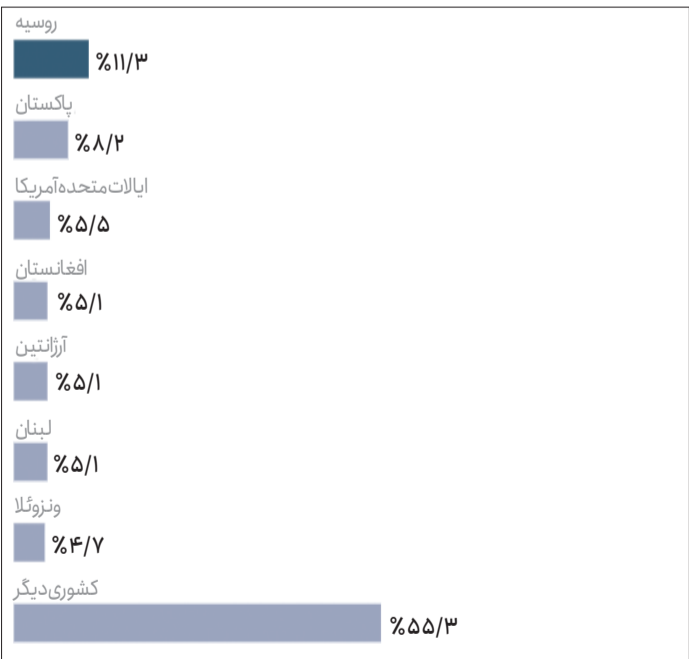
در سال ۲۰۳۴، اسرائیل…

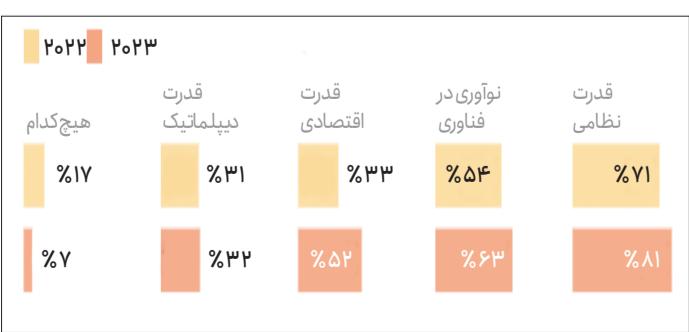
در سال ۲۰۳۴…

انتظار دارید کدام قدرت جهانی تا سال ۲۰۳۴ با فروپاشی داخلی با دلایلی از قبیل انقلاب، جنگ داخلی یا فروپاشی سیاسی مواجه شود؟

کدام کشور که هم‌اکنون «دولت درمانده» نیست، تا ه سال آینده چنین خواهد بود؟

تا سال ۲۰۳۴، در کدام زمینه ایالات متحده قدرت مسلط جهان خواهد بود

پیش‌بینی

در سال ۲۰۳۴، اسرائیل…

روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با عربستان سعودی خواهد داشت

روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با یک دولت مستقل خودمختار فلسطینی خواهد داشت

روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با لبنان خواهد داشت

روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با سوریه خواهد داشت

روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با ایران خواهد داشت

هیچ‌کدام

«نظرخواهی سالانه آینده‌نگری جهانی» پیش‌بینی

دنیا در آستانه اتفاقات بزرگ به نظر می‌رسد. در روزهای آغازین سال ۲۰۲۴، در جای جای جهان با وضعیت‌هایی مواجه هستیم که به نظر می‌رسد، در مقیاس تاریخی، زمانی طولانی برقرار نخواهند ماند و پس از پایان هم، به شرایط پیشین باز نخواهند گشت؛ در عین حال، در تقریباً تمام آن‌ها، اطمینان چنددانی از وضعیت پسینی هم وجود ندارد. سرنوشت جنگ روسیه و اوکراین، تکلیف حیات و گستره اسرائیل و فلسطین، اختلافات مثلث چین-تایوان-ایالات متحده، سروشکل نیروهای صحنه سیاست و قدرت آمریکا، وضعیت آب‌وهوایی دنیا در نتیجه روند تغییرات اقلیمی و مسائل متعدد کوچک و بزرگ دیگر، همگی در شرایطی با تنش و تضارب بالا و آینده‌نه‌چندان معلوم مواجه هستند. به همین بهانه، «مرکز راهبرد و امنیت اسکوکرافت» در «نظرخواهی سالانه آینده‌نگری جهانی» بر آن شد تسکوپ خود را برای فاصله‌ای دورتر تنظیم کند و به سراغ چشم‌انداز ده‌ساله برود. این مرکز، از کارشناسان درباره ۱۰ موضوع نظرخواهی کرده است و برآیند این نظرخواهی‌ها را در قالب نوعی پیش‌بینی از دنیای ۲۰۳۴ منتشر کرده است. توضیحات اولیه این اندیشکده درباره یافته‌های این نظرخواهی و سپس نتایج این نظرخواهی‌ها را در ادامه می‌خوانید.

دنیایی را تصور کنید، با مراکز قدرت رقیب، روسیه بی‌ثباتی که به سمت دوران پساپوتین می‌لغزد، ایرانی که در میانه عصر بی‌قاعدگی هسته‌ای به سلاح هسته‌ای مسلح شده و ایالات متحده‌ای که از اجرای کارکردهای مرکزی‌اش، شامل گردهم‌آوردن کشورهای دنیا برای مقابله با مشکلات، ناتوان است؛ مشکلاتی از قبیل تغییرات اقلیم که هیچ تک‌کشوری نمی‌تواند حلش کند و تهدیدی مهلک برای امنیت و شکوفایی است.

این تنها نظری است به آینده‌ای که استراتژیست‌ها و دوراندیشان پیش‌بینی کردند. این پیش‌بینی‌ها، نتیجه نظرخواهی مرکز راهبرد و امنیت اسکوکرافت شورای اتلانتیک از این کارشناسان است؛ درباره اینکه انتظار دارند دنیا در طول ۱۰ سال آینده چه تغییراتی کند. اگر این تصویر باعث می‌شود احساس آندوه و ناامیدی کنید، در این احساس با افراد خوبی شریک هستید: ۶۰ درصد از کارشناسانی که در نظرخواهی سالانه آینده‌نگری جهانی ما شرکت کردند، فکر می‌کنند، یک دهه بعد، دنیا در وضعیت بدتری نسبت به امروز خواهد بود؛ اما به‌رغم این بدبینی نسبت به جهت کلی مسائل جهانی که بسیاری‌شان ابراز کردند، پاسخ‌هایشان به سوالات مشخص‌تر ما درباره ژئوپلیتیک، محیط زیست، فناوری‌های اخلاص گر، اقتصاد جهانی و دیگر حوزه‌ها، دلایلی برای امیدواری هم داد.

این ۲۸۸ پاسخ‌دهنده اغلب (۶۰ درصد) شهروندان ایالات متحده هستند، ۱۷ درصد از اروپا و ۱۱ درصد از آمریکای لاتین و کارائیب. در مجموع، ملیت پاسخ‌دهندگان بین ۴۸ کشور پخش شده بود. این پاسخ‌دهندگان در حوزه‌های کاری مختلفی هم بودند: بخش خصوصی، ۲۷ درصد؛ غیرانتفاعی، ۱۸ درصد؛ نهادهای دانشگاهی یا آموزشی، ۱۶ درصد؛ دولت، ۱۶ درصد؛ مراکز مشاوره‌ای مستقل، ۱۴ درصد و نهادهای چندجانبه، ۴ درصد. از لحاظ گستره سنی هم پراکنده بودند: ۱۰ درصد ۱۸ تا ۳۵ سال داشتند، ۲۳ درصد ۳۶ تا ۵۰ سال، ۳۷ درصد ۵۱ تا ۶۵ سال و ۲۹ درصد باقیمانده ۶۱ سال یا بیشتر داشتند. حُب این پیش‌بینی‌کننده‌های باتجربه آینده دنیا، در دهه پیش رو چه انتظاراتی دارند؟ در ادامه، ۱۰ یافته مهم این نظرخواهی می‌آید:

اسرائیل، فلسطین و خاورمیانه

درصد بالایی از پاسخ‌دهندگان بر این باورند که التهاب فعلی خاورمیانه حاکی از تحولات عمده در دهه پیش روست. اکثریت پاسخ‌دهندگان، یعنی ۶۰

دهه پر

«نظرخواهی سالانه آینده‌نگری جهانی» پیش‌بینی

درصد انتظار دارند که اسرائیل تا ۲۰۳۴، روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با عربستان سعودی خواهد داشت، حاکی از این تصور که بنیان آنچه دو طرف را به سمت هم برده بود، بعد از پایان این درگیری هم برقرار خواهد بود. نکته عجیب‌تر اینکه از هر پنج کارشناس، یک نفر معتقد است تا ۲۰۳۴، اسرائیل روابط دیپلماتیک عادی‌سازی‌شده با یک دولت فلسطینی مستقل خودمختار خواهد داشت.

یعنی این گروه فکر می‌کنند، در بلندمدت، خشونت‌هایی که به نظر صلح را چنان بعید می‌کنند، در نهایت منجر به احیای درخواست‌ها برای راه‌حل دودولتی می‌شوند. درصد کمتری هم انتظار عادی‌سازی روابط اسرائیل و لبنان را دارند؛ اما حتی اگر همه این‌ها رخ دهد، نباید انتظار گسترش آن به تمام منطقه را داشت. تنها ۴ درصد انتظار عادی‌سازی روابط اسرائیل با سوریه و ۲ درصد انتظار عادی‌سازی روابط با ایران را دارند.

چین و تایوان

بین این کارشناسان انتظار تداوم ثبات سیاسی در چین، بیشتر از قدرت‌های دیگر بود. ۸۶ درصد باور دارند که حزب کمونیست چین در سال ۲۰۲۴ هنوز در قدرت خواهد بود و فقط ۳ درصد انتظار عکس‌اش را دارند. فقط یک پاسخ‌دهنده فکر می‌کند این کشور به «دولتی درمانده» تبدیل خواهد شد که به صفر درصد گرد می‌شود. برای ایالات متحده، این درصد ۵ است و برای روسیه ۱۱. نیمی انتظار دارند چین با قوه قهریه به سراغ پس‌گرفتن تایوان برود؛ اما درصد پیش‌بینی‌کنندگان این اقدام نظامی، نسبت به نظرسنجی سال قبل که ۷۰ درصد بود، کاهش قابل‌توجهی بوده است. درباره نقش چین در دنیا هم اختلاف‌نظر است: ۴۴ درصد پیش‌بینی می‌کنند دنیا دوقطبی و بین بلوک‌های چین و آمریکا تقسیم می‌شود، اما ۲۹ درصد مخالفند. ۳۳ درصد فکر می‌کنند چین و روسیه رسماً متحد می‌شوند اما ۲۷ درصد انتظار عکس این را دارند.

سیاست داخلی روسیه

۷۱ درصد بر این باورند که روسیه تا آن زمان دیگر رهبر جدیدی خواهد داشت. ۳۵ درصد انتظار فروپاشی به شکل انقلاب، جنگ داخلی یا فروپاشی سیاسی را دارند. از میان آن‌هایی که فکر می‌کنند، پوتین دیگر رئیس‌جمهور نخواهد بود ۴۰ درصد چنین انتظاری دارند. حتی از میان آن‌هایی که فکر می‌کنند او همچنان حاکم خواهد بود، نزدیک به یک‌چهارم انتظار فروپاشی دارند. ۱۱ درصد می‌گویند روسیه اکنون دولت درمانده نیست اما آن زمان خواهد بود. این عدد نسبت به سال گذشته کمتر است و اقلیتی است اندک، اما همچنان بیشتر از هر کشور دیگری در فهرست است. تنها ۶ درصد فکر می‌کنند پوتین در جنگ به هدف تبدیل اوکراین به دولتی اقماری موفق خواهد بود. در میان آن‌ها که انتظار فروپاشی روسیه را دارند، احتمال اقدامات نگران‌کننده بیشتر دیده می‌شود: ۳۸ درصد می‌گویند روسیه و ناتو درگیر جنگ خواهند بود، درحالی‌که در میان کل کارشناسان این عدد ۲۵ درصد است. ۲۰ درصد از این جمع، انتظار استفاده از سلاح هسته‌ای دارند، در مقابل ۱۱ درصد از کل کارشناسان. نزدیک به یک‌سوم (۲۹ درصد) لااقل تا حدی انتظار درگیری مستقیم نظامی روسیه و ناتو را دارند که اندکی نسبت به سال گذشته بیشتر است.

تسلط ایالات متحده در عرصه‌های مختلف

۷۳ درصد بر این باورند که تا سال ۲۰۳۴ دنیا چندقطبی خواهد بود. هم‌زمان، اکثریت انتظار دارند ایالات متحده برتری قدرت خود را در چندین بُعد کلیدی حفظ خواهد کرد. ۸۳ درصد درباره قدرت نظامی،

به‌طور کلی، آیا فکر می‌کنید دنیا، یک دهه بعد، در وضعیت بهتری خواهد بود، یا در وضعیت

۵۹/۶%